Бог, багатий на милосердя

Можете сідати. Я був вже готовий не виходити — прийшов і побачив Брата Моора та усіх інших тут на платформі — друзів, яких я знаю так багато років. Звичайно ж, це привілегія — бачити їх тут цього вечора. Я почуваюся недоростком: стояти тут та говорити, з такими богословами позаду мене, і, можливо, вони підправлять мене, коли я помилюся. Я сподіваюся, що так.

2 Ми дуже раді, що з нами тут сьогодні одна людина — Сестра Роуз. Ми їхали. . .Я обідав з Братом Шорзом та його помічником, сьогодні. І, коли їхали сюди, Брат Вілліамз сказав, що Сестра Роуз дуже хвора. І ми зайшли, щоб провідати її, всього на хвилинку, схилили коліна. І в неї була сильна гарячка, і було дуже погано. Всього декілька слів молитви, і Господь проговорив до нас та сказав: "Вона буде зцілена, і завтра ввечері вона буде там". І ось вона сьогодні ввечері сидить отут. Це так.

3 Сестро Роуз, підніміться на хвильку, щоб вони. . .Ми вдячні Господу. Вона була прикута до ліжка. Вона сказала: "Диявол просто загнав мене у кут. Я приїхала сюди, і звалилася з ніг через оце", — якась хвороба горла й таке інше. Але Господь визволив її, тож ми є раді цьому. Дяка любому Господеві!

4 Отож, ми чудово проводимо час. І, отож, завтра ввечері, ми їдемо до "Рамади". І, отож, не забудьте, завтра ввечері тут нічого не буде, буде у "Рамаді". А наступного вечора починається з'їзд. Доведеться потерпіти мене ще один вечір, розумієте.

5 Тож учора ввечері я—я настільки вийшов за усі рамки, я немовби як дав сам собі таку обіцянку, що, з початку року, я скорочу ті Послання з трьох чи чотирьох, п'яти годин десь до тридцяти, мабуть, чи сорока хвилин. І як я розповів вам учора ввечері, моя дружина зауважила мені в неділю, сказала: "В тебе вийшло дуже непогано". А—а потім, звичайно ж, учора ввечері треба було мені прийти та усе поламати, розумієте. Але я зайняв учора п'ятдесят п'ять хвилин замість тридцяти.

6 Їхали сюди, сьогодні, Біллі сказав: "Про що ти збираєшся говорити?"

7 Я сказав: "Ну, в мене тут виписано декілька нотаток та деякі місця Писання. Я не знаю, щось із них, з чотирьох чи п'яти різних Послань". Я сказав: "Я буду знати, коли приїду туди, й побачу, що там".

8 Сказав: "Ти обіцяв помолитися за усіх тих хворих".

Я сказав: "Так. Скільки в тебе карток?"

Сказав: "Дві сотні".

Я сказав: "Я краще почну з ними з сьогоднішнього вечора".

9 І той сказав: “Отож, пам’ятай, в тебе на проповідь буде тільки п’ятнадцять хвилин”. Сказав: “Решту свого часу ти вичерпав учора ввечері”. [Брат Брангам та зібрання сміються.—Ред.] Нам доведеться поквапитися, чи не так?

10 Що ж, ми пообіцяли вам, що будемо молитися за тих людей, в кого є молитовні картки, і ми—ми, звичайно ж, зв’язані обіцянкою. Ми не зможемо провести їх усіх через ці черги, і мене не вистачило б на те, щоб викликáти їх по одному з зібрання. Навіть якби Святий Дух і давав це мені, я—я просто не витримав би такого. Для мене це було б просто занадто. І, але ми усі знайомі з тими речами. Ми знаємо, що Бог, як і раніше, є Богом. Зціляє не це. Це є тим, що тільки будує віру, щоб дати нам знати, що ми знаходимося у Його Присутності.

11 І ми збираємося, сьогодні ввечері, помолитися за отих усіх хворих, за кожного з тих, в кого є оті молитовні картки, за кого треба помолитися. І потім, завтра ввечері, там у “Рамаді” ми спробуємо роздати ще та розпочати молитися за них і там, бо в мене все ще є й завтрашній вечір. І, я думаю, в мене буде один вечір на з’їзді, й також, може, один сніданок. Залежить від того, як усе обернеться.

12 Там дехто, один з проповідників не з’явився; досі не з’явився, вважаю, що ні. Брат Гамберг, чи це той. . .[Якийсь брат каже: “Ембердж і”.—Ред.] Ембердж і, Ембердж і, Кеш Ембердж і. Тож я—я усе переплутав, це оте німецьке прізвище. Я—я думаю, він німець. Тож, може статися так, що я повинен буду немовби як замінити його на полі, як кажуть у нас, вибачте мені цей вираз.

13 Тож ми, однак, мали чудовий час у Господі. До усіх вас: якщо тут сьогодні ввечері хтось уперше, ми, звичайно ж, раді, що ви тут, і віримо, що Господь благословить вас. Моя молитва, щоб, коли ми сьогодні ввечері поїдемо звідси, щоб у цьому приміщенні не залишилося жодного хворого, щоб наш Господь зійшов у Своїй могутній силі та уздоровив усіх, хто хворий та стражденний.

14 Ось, раніше я запрошував людей на спеціальні приватні бесіди, у деяких важких випадках, які нам не вдавалося розв’язати. А потім кількість бажаючих зросла так швидко, що там набралося стільки, Господь не припиняв благословляти це, що в нас утворилася черга чекання у триста чи чотириста, і ось, люди тоді ображалися через те, що їм доводилося чекати. Можливо, з-за такого довгого часу, вам, може, доводилося чекати рік чи два, щоб попасти на це, розумієте, проводити з ними приватні бесіди якраз у проміжках між зібраннями. І ми просто сиділи й чекали на Господа, поки Він не розповідав нам цю справу в точності.

15 Жодних сумнівів, що з тих, хто сидить тут сьогодні, є люди, що були на тих спеціальних бесідах. Адже є? Хочу побачити вашу руку. На спеціальних бесідах. Так, отам он сидить, отак, і знає, що це є так. Ми просто чекаємо на те, щоб побачити, щó скаже

Господь, щó з тією справою. . .І потім, якийсь час тому мені тут довелося припинити це. Я сказав Біллі, що ми не зможемо більше проводити приватних бесід.

16 Розумієте, я—я—я тільки-но перетнув двадцятип'ятирічний рубіж, нещодавно, вдруге, і рухаюся в напрямку того, щоб зробити це утретє. І ось, коли ти стаєш трохи старший, що ж, ти не, ти. . .в тебе якось не виходить тримати такий темп, як раніше. Твої кроки стають коротшими. І—і, звичайно ж, Брат Моор нічого такого ще не знає. Він. . .Здається, ми з ним десь одного віку.

17 Але багато води стекло з тих пір, як ти, і я, і Брат Браун приїхали сюди уперше, з Братом Аутлоу, та Братом Гарсіа, та Братом Фулером. Цікаво, оті мужі, чи є вони тут сьогодні? Брат Гарсіа, Брат Фулер, Брат Аутлоу, чи тут вони? Підніміть свої руки, якщо ви тут. Так, он Брат Фулер, мені здається, якщо я не помиляюся. Отут ось Брат Аутлоу. Брат Гарсіа, я—я вважаю, він виїхав з Феніксу. Я думаю, що так. Він—він виїхав з Феніксу, і він там у Каліфорнії. Що ж, певна річ, то були незабутні дні, і я все ще вірю тому самому Посланню, яке було в мене тоді — "Ісус Христос є такий самий вчора, сьогодні та навіки". Думаю, це було десь. . .Що ж, Беккі була ще зовсім немовлям. Це приблизно дев'ятнадцять років.

18 А зараз вона стала здоровою, дебелою, вредною дев'ятнадцятирічною дівкою, сидить десь там. Де ти там, Беккі? О-о, мені дістанеться за це від неї. Пам'ятаю, як носив її на руках. Важкувато б мені прийшлося, якби спробував зробити це сьогодні.

19 Пам'ятаю один вечір там у церкві Брата Гарсіа, вона була ще зовсім малою. І я сказав: "В нас тут сьогодні міжнародне зібрання". Я сказав: "Я проповідую іспанцям". І я сказав: "Моя дружина — німкеня". Я сказав: "Я — ірландець". І я сказав: "А моя донечка — індіаночка", — а то була Беккі.

20 Тож коли я вийшов через задні двері, там стояла одна дівчина-мексиканка, сказала: "Брате Брангаме!"

Кажу: "Так, люба, що ви хотіли?"

Сказала: "Чи не вважаєте ви, що ваша дитина трохи бліднувата, як на індіаночку?" Вона блондинка, ви ж знаєте.

І я сказав: "Просто індіаночка за поведінкою".

21 Що ж, ми вдячні за те, що сьогодні ввечері ми знову тут. Отож, перш ніж ми наблизимося до Слова, давайте наблизимося до Нього, бо Він є Слово. Коли Слово проявляється, це є Він у вас.

22 Як ми говорили учора ввечері про *Насіння поділення*, чи цінуєте ви це — Боже благословіння? [Громада: "Амінь".—Ред.] Я—я, звичайно ж, високо цінував те, що викладаю вам Послання. І ми бачимо, які бувають насіння.

23 Отож, чи є сьогодні ввечері якесь особливе прохання, просто дещо особливе? Може, хто-небудь з вас усіх, хто буде у цій молитовній черзі, скажіть: "Боже, будь милостивий. Коли я

підійду, щоб за мене помолилися, нехай моя віра підніметься до відповідного рівня". І—і, можливо, в кого-небудь хтось з близьких є хворий чи щось таке. Просто підніміть руку, щоб Бог просто споглянув та сказав. . .Отож, якщо то. . .Ви не уявляєте, які почуття в мене виникають, коли дивлюся туди. Просто погляньте на потребу, що є тут! Брати-служителі, просто подивіться на це. Розумієте? Отож, якщо мені це дає почуватися отак, які ж почуття виникають у нашого Батька? Атож.

Отож, помолимося.

24 Любий Ісусе, ми зараз наближаємося до величного Престолу милосердя, через оце вседостатнє Ім'я. "Бо нема іншого Імені, даного людям, що ним належало б нам спастися, але тільки оцим ось Іменем Господа Ісуса". І ми приходимо в Його Імені. І ми молимо, Небесний Отче, щоб Ти прийняв нас сьогодні як Твоїх віруючих дітей. І пробач наше невірство, Господи. Подай сьогодні допомогу, щоб могло бути так, що ми сьогодні повністю повіримо кожному Слову Бога стосовно усіх тих речей, у яких ми маємо потребу.

25 Тобі відомо, щó під цими руками, які піднялися; хвороба, в декого з них, може, проблеми вдома, в когось проблеми з грошима, дехто втомився, дехто, може, відступив, дехто є грішником. Якою б не була потреба, Ти є більше ніж здатен розібратися хоч з яким ворогом. Тож ми молимо, Господи, щоб—щоб сьогодні, щоб ми усвідомили, що наші вороги, кожен, потерпіли поразку, навіть і сама смерть. І що ми є більше ніж переможці у Тому, Хто—Хто полюбив нас та віддав Себе за нас, омив нас у Своїй Крові.

26 Ми молимо, Господи, щоб усяке невірство, усякий сумнів, усяке занепокоєння, усе, що є невгодне Богу, втекло від нас сьогодні, щоб Духові Святому мати свободу дій у наших серцях. Нехай Він промовить до нас потаємними способами. Нехай Він промовить до нас у Своїй Силі. Нехай Він воскресить тих, хто духовно мертві, поверне здоров'я тим, що є хворі та стражденні, зміцнить ослаблені коліна та знеможені руки. І нехай настане час радощів.

27 Нехай він почнеться сьогодні, Господи, та перейде звідси до готелю "Рамада", та почне один з найвеличніших з'їздів, який коли-небудь проводився у цьому місті. Господи, оскільки ми зібрані разом та молимося! Ти сказав: "Якщо люди, що покликані Іменем Моїм, зберуться й молитимуться, тоді Я почую з Неба". І, Боже, ми молимо, щоб сьогодні ввечері це було так.

28 Отож, Отче, коли ми читатимемо Слово, ніхто не може витлумачити Його, крім Тебе, Ти є тлумач Сам Собі, і ми молимо, щоб Ти витлумачив нам усе те, що ми читатимемо сьогодні. Бо ми просимо це в Ім'я Ісуса. Амінь.

29 Отож, багато хто з вас любить занотовувати місця Писання, які читає служитель. І я хотів би, щоб ви, сьогодні, якщо ваша ласка, звернулися до Послання до Ефесян.

30 І минулої неділі я говорив про Послання до Ефесян, як Книга Єгошуї [Книга Ісуса Навина.—Прим. перекладача] — це Послання до Ефесян Старого Заповіту, і як вона є Книгою відкуплення.

31 А відкуплення складається з двох різних частин: "вийти з чогось" та "увійти у щось". По-перше, ти мусиш вийти. Декому з людей хочеться принести з собою цей світ; але ти мусиш вийти зі світу, щоб увійти у Христа. Ти повинен вийти з невірства, щоб увійти у віру. Не можна, щоб у тебе на дорозі лежало що-небудь. Щоб дійсно мати істинну віру, ти повинен повністю залишити позаду все, що суперечить Слову Бога, щоб увійти у віру.

32 І то було Послання до Ефесян Старого Заповіту — Книга Єгошуї. В той час як Мойсей представляв закон, який нікого не міг спасти; але благодать — могла, і отут ось *Єгошуа* — це таке саме слово, що й Ісус — "Єгова-Спаситель".

33 І ось, потім, ми бачимо, що ми підійшли іще до одного Послання до Ефесян, отож, іще до одного Ефесу. В той час як у наших інтелектуальних деномінаціях, і так далі, і всі наші інтелектуальні програми прийшли до свого—свого Йордану, в такому разі в нас знову повинно бути Послання до Ефесян. В нас мусить бути вихід, щоб "вийти" та "увійти" для Схоплення.

34 Отож, ми читатимемо з 2-го розділу Послання до Ефесян. Я просто говорив це для того, щоб ви могли знайти це місце, тобто, відкрити цей розділ.

> Вас, *і вас Він оживив, що мертві були у провинах та* гріху,
>
> *В яких ви колись жили за звичаєм цього світу, за волею князя, що панує у повітрі, духа, що нині діє у синах* неслухняних,
>
> *Між якими і ми всі колись жили у пожадливостях нашого тіла, чинили волю тіла та думок, і були з природи дітьми гніву, як і інші.*
>
> *Бог же, багатий на милосердя, через Свою превелику любов, якою Він нас полюбив,*
>
> *Нас, що були мертві в* гріху, Він *оживив разом з* Собою, тобто, *оживив разом з Христом, (благодаттю ви спаслися),*

35 Я хочу взяти звідси декілька слів, тобто, частину цього вірша: "Бог же", — *Бог, багатий на милосердя.*

36 Я хочу, щоб ви звернули тут увагу на те, що каже пророк, апостол, точніше, Павло, який—який, як він згадує про це, як "Вас, що колись були мертві, Він оживив. Вас, що колись були мертві, мертві у гріху та переступах, Він оживив; ходили за звичаями цього світу, за примхами тіла, та виконували бажання думок. Він. . ."

37 Що стало причиною цієї переміни, ви розумієте? І що стало причиною цього — оживити тих, що "колись були мертві?

Оживити означає “оживотворити”. Сталася переміна від смерті до Життя. Нема нічого, з того, що могло б статися з кимось з людей, нема нічого настільки величного, як перемінити його від смерті до Життя. Людина, якби вона помирала, фізично, і могла б бути уздоровлена фізично — це було б щось величне, але ніщо не є настільки величним, як те, що вона була духовно мертвою, та Бог оживив її до Життя.

38 “Ви колись, у минулому, були мертві”. Ви були мертві. Навіть багато хто з присутніх тут сьогодні може як-небудь озирнутися назад та зрозуміти, що ви були мертві. Але, тепер, чому ви сьогодні не є мертві, як тоді? Ви заслуговуєте того, щоб з вами було так, бо ви були грішником, “але Бог, багатий на милосердя”. Ось—ось у чому справа — “Бог є багатий”. Якими ми тільки не були — “але Бог”! Це перемінило там усе — “Бог, багатий на милосердя”!

39 О-о, я є такий радий за це — що Він є багатий на милосердя. Якщо Він був такий багатий на гроші, якщо Він був такий багатий на матеріальні речі, і Він є багатий, але, все ж таки, найважливіше — це багатий на милосердя. О-о, яке це важливе слово, як ми колись були мертві.

40 І якось увечері ми говорили про те, як насіння мусить померти. І усе, що окриває той зародок життя, повинно не тільки померти, але й згнити. Якщо оте не згниє, воно не зможе жити. А *згнити* — це є “повністю щезнути; з цим покінчено”. І поки ми дійдемо до такого, що наші власні уявлення та наше власне мислення повністю щезне, і це відгниє від нас, тоді зародок життя може почати жити.

41 Отож—отож ми могли б, я міг би ввести сюди трохи науки, щоб мені не. . .Якщо ви не вірите цьому, гаразд. Це нормально. Я ж вірю цьому. Я вірю, що—що людина, коли вона народжується на цей світ, що коли ти є немовлям, народився на цей світ, ти не міг би опинитися тут, не бувши у призначенні Божому, бо Він є безкінечний, і Він знає усе. І коли та дитинка народжується на цей світ, у тій дитині є щось. Якщо вона колись прийме Життя, в такому разі там у тій дитині всередині є невеличке дещо, до чого вона прийде, раніше чи пізніше. В ній є оте насіннячко. Отож, якщо ви візьмете. . .Це ясно проголошується у Писаннях.

42 Отож, якщо у вас сьогодні є Вічне Життя, якщо у нас є Вічне Життя, в такому разі ми існували завжди, бо є тільки одна форма Вічного Життя. Ми були завжди. І причина, чому ми існували — бо ми є частиною Бога. А Бог — це те єдине, що є Вічним.

43 І подібно як Мелхиседек прийняв десятину від Авраама, а це було залічено його правнукові Левію, котрий був ще у стегнах Авраама; заплатив десятину, бо він був ще у стегнах Авраама, коли той стрів Мелхиседека. Я хочу коли-небудь уранці говорити про це, в іншому місці. *Хто є цей Мелхиседек?* Отож, візьміть це до уваги. Ще тоді Бог знав, що цей хлопчик з’явиться. Він знав усе.

44 Отож, ми є частиною Бога. Ви існували завжди. Ви не пам'ятаєте цього, бо ви були тільки певним атрибутом у Бозі. Ви перебували тільки в Його мисленні. Саме́ ж ваше ім'я, якщо воно є у Книзі Життя, воно було вписане туди ще до того, як було закладено цей світ. Він знав, ким ти був.

45 Я кажу це не для того, щоб заплутати науку, але тільки щоб виправити її, щоб нам відійти від цього страху та боязкості. Ви не знаєте, хто ви є. Ви не колись будете, але ви нині є синами Бога. Розумієте, ви завжди були синами Бога. Розумієте?

46 Бо коли ви були у Бога в Його мисленні при початку, ви повинні бути, якась ваша частка, ваше Життя, що зараз є у вас, повинно було бути передніше там з Богом. Що ж, коли Він, ще навіть до того, як Він став матеріальним тут на землі, ще до того, як існувало що-небудь, крім Бога, ви були одним з Його атрибутів. Він знав, яким буде ваше ім'я. Він знав, якого кольору буде у вас волосся. Він знав про вас усе. Єдине, що відбувалося — це коли ти, бувши грішником. . .

47 Багато хто з вас може—може поділитися зі мною цією думкою. Коли ти був хлопчиком чи дівчинкою, ти ходив собі, й були певні ситуації, які просто, в той час як інші діти залишалися байдужими, у тебе всередині, здавалося, щось кликало. Там десь був Бог, хоча ти й був грішником. Ви пам'ятаєте це? [Громада каже: "Амінь".—Ред.] Авжеж. Отож, що це було? То була ота невеличка форма Життя у тобі тоді.

48 І потім, за якийсь час, ти почув Євангелію. Може, ти ходив до церкви, ти вибирав *оцю* чи *оту*, та ходив від деномінації до деномінації. Але одного дня, ти, як частина Бога, ти повинен був бути частиною Слова. І коли ти почув Слово, ти зрозумів, звідки ти прийшов, ти пізнав, що́ є Правдою. Ти був завжди, оте насіння було в тобі завжди. Слово побачило Слово, яке перебувало у тобі, яке було перше закладин світу, узріло Слово, і ти прийшов до Нього.

49 Подібно як у моїй історії про орлятко, про те, як квочка висиділа орлятко. І цей малюк ходив з курчатами, він, квочка квохтала, а він не розумів її квохтання. І—і курчата, їхня дієта, яка в них була на пташиному подвір'ї, він—він не розумів того, як вони це роблять. Але там у ньому всередині було дещо таке, що, здавалося, відрізнялося від того, якою була ота курка, бо він, при початку, був орлом. Це так. Одного дня його мама, шукаючи його, прилетіла, і, коли він почув той крик орлиці, це відрізнялося від квохтання квочки.

50 І отак воно є з кожним народженим згори віруючим. Ти можеш слухати усяке богослов'я, яке тільки захочеш, та усякі людські незгоди; та коли оте Слово десь промигне, тоді там є дещо таке, що заволодіває, ти приходиш до Цього. "Вас, що колись були мертві у гріху (в отому житті) — Він оживив". Спочатку там повинно бути певне Життя, щоб до Нього оживити. Бог, за Своїм

передбаченням, знав усе. А нам було призначено бути Божими синами та доньками. "Вас, що були мертві у гріху та провинах, в яких ми жили колись, але Він оживив".

51 Погляньте на Павла, коли Павло був визначним богословом. Та коли він зіткнувся обличчям до обличчя з тим Словом, з Ісусом — це оживило. Він негайно ж прийшов до Життя, бо йому було призначено бути таким. Це. . .Він був частиною Слова; і коли Слово узріло Слово — то була його натура. Усякі квоччині квохтання у правовірних церквах не мали на нього жодного впливу; він вбачив Слово. Це було його частиною. Він був орлом. Він не був куркою; він просто перебував з ними на пташиному подвір'ї. Але, від початку, він був орлом.

52 Я чув одну схожу історію, сподіваюся, що це не прозвучить по–блюзнірськи, про те, як одного разу під квочкою народилося каченя. Воно не могло зрозуміти. Кумедного вигляду малюк, дивак, він не міг зрозуміти — пилюка та усе інше. Ті гралися на пташиному подвір'ї. Та одного дня квочка повела свій виводок за хлів, і він вчув запах води. Що ж, він щодуху рвонув до тієї води. Чому? Він ніколи раніше не бував на ставку. Він ніколи не був на воді. Але він, від початку, був качкою. Єдине, що йому потрібно було зробити — отямитися.

53 Так само й віруючий. В ньому є дещо таке, що, коли він зустрічається з Богом обличчям до обличчя — він отямлюється. Оте насіння перебуває у ньому, і воно оживає. О–о, це так, і він відлітає від світських речей. Вони стають мертвими для нього. О–о, я пам'ятаю, ми усі, в минулому, провели своє життя в отих світських речах. Та щойно ми ухоплюємося за оте Справжнє, за те, що нас оживляє, — насіннячко, яке приходить до Життя, — тоді усі світські речі одразу ж відгнивають. В нас нема більш бажання до цього.

54 "Той, хто народився від Бога — не чинить гріха. Той, хто вклоняється, бувши один раз очищений, не має більш свідомості гріха, не має більш бажання грішити". З питанням гріха покінчено. Ти став частиною Бога, у Христі. Христос помер, щоб відкупити тебе.

55 Отож, просто подумайте про оте все, ким би ми були, якби не Бог. Але Бог, у Своєму рясному милосерді, як Він відкупив нас сьогодні! Де б ми були сьогодні, якби не рясне Боже милосердя до нас?

56 Одного разу цей світ став таким грішним, ота людина навела на землю таку розпутність, що навіть Бог засмутився, що Він взагалі створив людину. Уся голова стала болючим гнояком, усе тіло, і Бог навіть засмутився, що Він взагалі створив людину. Тож Він сказав: "Знищу Я людину, яку створив був". Він знищить їх, бо в того пішло одне тільки суцільне розпутство.

57 І усю людську расу було б стерто в той момент, але Бог, багатий на милосердя, не дозволив неповинному загинути з винуватим. І

Він узяв та забезпечив шлях для тих, хто хотів увійти, хто хотів чинити те, що є правильним. Він проклав шлях милості для тих, хто бажав милості, й Він приготував ковчег. Іншими словами, Він дав крила Своїм орлам, щоб ті могли пролетіти над судом та не потонути з курями. Але Він—Він проклав шлях рятунку за днів Ноя. Саме це стало причиною того, що Він вчинив так, забезпечив це, бо Він був багатий на милосердя.

58 Та після того, як Він забезпечив певний шлях для людей, і, потім, вони відкинули це, отож, причина, чому вони відкинули це — бо там всередині нічим було це прийняти. Там нічим було це прийняти. Моя мати казала: "З ріпи не наточиш крові, бо у ріпі нема крові". Тож якщо там всередині нема ніякої форми Життя, щоб прийняти Це, в такому разі Це не може прийнятися.

59 Це причина, чому фарисеї могли дивитися просто в обличчя Ісусу та називати Його: "Вельзевул", — бо там у них всередині нічим було Його прийняти. "Але всі, кого Батько дав Мені, — Він сказав, — прийдуть до Мене". Це якимось чином буде представлено.

60 Часом, бува, говориш з людьми на вулицях, говориш з ними про Господа — вони сміються просто тобі в обличчя. Що ж, нам все одно належить так робити. Але послухайте: "Ніхто не зможе прийти до Мене, якщо Мій Батько не притягне його перш". Бог мусить притягнути. Там повинно бути Життя. "І усі, кого Він дав Мені — прийдуть до Мене".

61 Він потурбувався про тих, хто хоче бути відкупленим. Він потурбувався про тих, хто хоче уздоровитися. І, потім, з тієї причини, що Він вчинив отак, це виявляє Його багатим на милосердя, як і завжди Він був багатим на милосердя. Так мусить бути: якщо ти відкидаєш Це — не залишається нічого, крім Суду, бо гріх має бути засуджено.

62 Фараон, коли він увійшов у море, як наслідувач, побачив, що і він міг би пройти, як і Мойсей. Здавалося, немовби і Мойсей зі своїм військом, і фараон зі своїм військом — обидва повинні були загинути у морі. Але Бог, багатий на милосердя, проклав шлях рятунку для єврейських дітей (чому?), бо вони були при виконанні своїх обов'язків, вони рухалися у Слові.

63 Отож, це єдине, як одержати ласку — додержуватися інструкцій, рухатися в яких Бог дав нам. Це єдине, як Він може з'явити ласку — коли ми додержуємося того, що Він сказав чинити.

64 Як у одній нещодавній дискусії з одним служителем, який сказав, що я навчаю апостольській Науці за цього дня. Здається, я говорив про це вечір чи два тому чи колись іще, про те, як він сказав: "Ви намагаєтеся ввести в цю епоху апостольську Науку". Він сказав: "Апостольська епоха відійшла разом з апостолами".

І я запитав у нього: "Що ж, чи вірите ви Слову?"

Той сказав: “Так”.

65 Я промовив: “В Об’явленні 22:18 говориться, що ‘Хто відніме одне Слово від Цього чи додасть одне слово до Цього’, — не просто два слова; одне Слово, відніме одне Слово”.

Сказав: “Я вірю цьому”.

66 Я сказав: “У такому разі я можу сказати вам, де було дано апостольську епоху, було дано Церкві апостольські Благословіння; а тепер ви скажіть мені за Словом, де Бог забрав оце з Церкви. У вас нічого не вийде; там нема такого”. Я сказав: “Отож, пам’ятайте, що Петро, у День П’ятидесятниці, він був тим, хто представив апостольську епоху. І він сказав їм усім ‘Покаятися та охриститися в Ім’я Ісуса Христа на відпущення гріхів, і ви одержите дар Духа Святого. Бо для вас ця обітниця, і для дітей ваших, і для тих, що далеко знаходяться, кого б не покликав Господь наш Бог’”.

67 Отож, якщо ви бажаєте дослуховуватися до квохтання якоїсь деномінаційної квочки, та вікувати там у світських речах, в такому разі це виявляє, що там щось неправильно. Тому що Оце ось є Слово. “Хто воліє — нехай приходить”. І якщо у вас є хотіння — ви маєте прийти. Але якщо у вас нема ніякого хотіння, тоді ви знаходитеся у невтішному становищі. Але якщо у вас є хотіння прийти — приходьте додержуватися Божої формули!

68 І Він ніколи не підводив з виконанням того, що Він обіцяв. Я був молодий, і нині я постарівся, я ні разу не бачив, щоб Він підвів у Своєму Слові. Тому що Він може вчинити все що завгодно, але не підвести. Він не може підвести. Бог — не може. Це неможливо — щоб Бог підвів і залишався Богом. Він мусить, мусить це виконати.

69 Отож, фараонове військо спробувало скопіювати, бо їх не було покликано, і в них не було того Життя. У. . .Фараонові не було дано цієї обітниці. Йому не було дано обітниці про обіцяну землю.

70 І наслідувач, що намагається йти по слідам справжнього віруючого, якого було покликано до такого, тільки обертає це на посміх. Ось у чому справа з нашою сьогоднішньою релігійною системою. Надто багато хто з людей намагається скопіювати Святого Духа, надто багато хто з людей намагається скопіювати хрищення, надто багато хто з людей намагається скопіювати апостольську епоху. Це є для віруючих і тільки для них одних. Бог проклав певний шлях, — багатий на милосердя, — щоб Його діти не загинули. Він проклав для них шлях.

71 Отож, фараон, намагаючися наздогнати, він потонув у тих же водах, які спасли Мойсея та його групу. Отож, Мойсей не потонув, тому що Бог є багатий на милосердя для тих, хто йде Його призначеним шляхом. Амінь.

72 Чи розумієте ви, щó я маю на увазі? Що сьогодні, люди, які не вірять у Божественне зцілення, люди, які не вірять у хрищення

Духом Святим, як вони можуть прийняти що-небудь? Бог є багатий на милосердя для тих, хто йтиме за Ним; не за якимось віровченням, але за Богом.

73 Бог є Слово, і Воно стало тілом та перебувало поміж нами, отож, щоб Йому з'явити інші атрибути Бога. Тіло, Ісус був тілом Бога, атрибутом. Мойсей бачив, як Він пройшов, Його спину; ніхто з людей не бачив Його обличчя. Але нині ми бачили Його, ми роздивлялися Його, бачили Його як Жертву. Отож, розумієте, Він був атрибутом Бога, який проявився, Словом. Ось ким Він був.

74 І коли який-небудь віруючий приходить до Бога, він стає Божим атрибутом Його Слова, він застосовується в проявленні Слова, яке було обіцяне на той день. Розумієте? Це так. Бог, багатий на милосердя, ніколи не залишав нас без свідоцтва. Він є багатий на милосердя.

75 Ми бачимо тепер, що Бог був настільки милосердий до Мойсея там на тому мертвому морі, там на Червоному морі, точніше. Потім, коли Він сказав тут, у Виході 19:4, Він сказав: "Я відніс вас на орлиних крилах, привів вас до Себе. Носив їх на орлиних крилах та привів вас до Себе!" Там посеред того моря був також і інший муж, який спробував скопіювати. Але що? "Він носив їх на орлиних крилах".

76 Отож, Бог завжди уподібнює Своїх пророків орлам. А що то було? Мойсей був Його посланцем. А ті йшли за Мойсеєм, і то й були орлині крила, на яких їх було несено, бо в того було Боже послання. І люди йшли за цим. Коли вони йшли за Мойсеєм з Його посланням визволення, вони йшли за Богом. І Біблія сказала: "Він, вони не загинули з тими, хто не вірував". Тому що Бог був багатий на милосердя до них, бо вони йшли Його заповідями. Бог хоче, щоб ми йшли Його заповідями.

77 Ми могли б сказати те саме про Корея, й Датана, й про їхню шайку невіруючих людей, коли вони спробували наслідувати. Вони спробували зруйнувати щось у Божій програмі. Їм не подобалася програма з одним мужем. Їм не подобалося таке. Їм необхідно було що-небудь зробити. Корей сказав: "Аякже, є й іще святі мужі, не тільки ти, Мойсею. Ти поводишся так, немовби ти однісінький над. . .тобто, немовби ти одним однісінький над усіма, точніше". І сказав: "Я—я. . .не слід тобі робити так. Тут є й іще мужі".

78 А Мойсей знав, що перевести тих дітей до обіцяної країни повинен був він, бо обітницю було дано йому. І він мусив був вести їх до обіцяної країни.

79 І, сьогодні, Святий Дух перебуває тут, щоб підтверджувати Боже Слово, і це є оте крило орла, на якому нам належить летіти; не на якомусь штучному богослов'ї. Але нам повинно летіти на крилах орла до обіцяної Країни.

80 І ось, Корей подумав, вони наберуть там групку з курей, розумієте, щоб вийти, підробити це — орла. І коли вони вчинили

це, Бог сказав: “Відділися від них”, — і Він пожер цей світ. Він пожер би усе повністю, усе творіння, але Бог був багатий на милосердя до тих, хто старався дотримуватися Його Слова. Завжди Бог є багатий на милосердя. Багато хто з отих перейшов на бік Мойсея, і Бог відкрив землю й пожер невіруючого. Він, невіруючий, завжди загине.

81 Ті, хто не вірив, хоча вони вийшли та йшли якийсь час, але, вони, Ісус сказав: “Вони, кожен — мертві”. А *мертвий* — це “повне знищення”. Вони мертві. Просто подумайте про них. Вони вийшли, бачили Божі чуда, бачили могутню руку Бога, насолоджувалися манною; і пішли туди й послухалися мужа на ім’я Валаам, який своїм навчанням всупереч Слову перекрутив Божу путь — “Ми ж усі брати́, тож давайте просто зійдемося усі разом”.

82 Сьогодні повстає іще одна валаамова система: “Давайте усі зійдемося разом”. Це не спрацює. Давайте будемо ходити з Орлом, з Орлом-Єговою. Ви орлята.

83 З усієї групи спаслося тільки троє: Мойсей, Калев та Ісус Навин. Усі інші загинули в пустелі; так сказав Ісус у 6-му розділі Святого Івана. Бог, у милосерді, не дозволив загинути отим, з-за цього, з рештою невіруючих. Вони усі загинули там у пустелі, і вони мертві. Бог зберіг Мойсея та віруючих-орлів, бо в них була пошана до Слова.

84 І сьогодні, друже, єдине, як ти зможеш знайти ласку в Бога; Бог є багатий на милосердя, сьогодні, але ми мусимо шанувати те, що Він сказав про це. Тобі просто не можна приймати те, що сказав хтось інший. Ти повинен прийняти те, що сказав Бог. Він сказав: “Нехай усяке людське слово буде брехнею, а Моє — правдою”.

85 Сьогодні нам кажуть оце ось: “Єдине, що тобі треба зробити, — багато де, — це приєднатися до церкви, мати віровчення чи щось на зразок цього; чи проказати молитву, чи записати своє ім’я у книгу, чи щоб тебе окропили, чи охристили за певним способом, чи щось подібне цьому. Це все, що тобі треба зробити”. Але це неправильно.

86 Щоб бути Божим орлом — ти мусиш іти за Словом, щоденно. Ти повинен далі продовжувати годуватися Словом.

87 Отож, ми бачимо, що вони, після цього випадку, ремствували знову, ослабіли у вірі, після того, як Бог з’явив був їм милість. І ми бачимо, що вони нарікали на Бога, і, коли вони стали нарікати, вони помирали від зміїних укусів. Що ж, вони заслужили це. Авжеж, заслужили. Кожен, хто викривлює Боже Слово та робить те, що чинили вони, вони заслуговують того, щоб померти. Кожен з них бажає, заслуговував на те, щоб померти у пустелі.

88 Та коли з ними стало настільки погано, що навіть доктор Мойсей чи хто-небудь інший не могли цьому нічим зарадити, і ті

помирали тисячами; але Бог, багатий на милосердя, Він проклав шлях рятунку для тих, хто буде вірити Йому. Він створив протиотруту від цього, поставивши мідного змія. Бог у Своїй рясній. . .Бог проклав шлях рятунку, щоб Його віруючі діти могли уздоровитися.

89 Бога турбує усе, що неправильно, усе, в чому ти забіг наперед. Незалежно від суспільного стану, Бог цікавиться тобою. Ти Його дитина, а Він є багатий на милосердя. Він хоче дбати про тебе.

90 Пізніше люди згрішили, узявши оце ж, за допомогою чого Бог здійснив для них викуплення — мідного змія, який представляв вже засуджений гріх, і вони ідолізували цей дар. І цим знову згрішили. "Бог не поділиться Своєю славою ні з ким". Тому в нас не може бути ніяких двох, трьох, чотирьох богів. Бог є тільки один. Він не поділиться Своєю славою ні з ким. Він є Бог, єдиний, отак; тож, як погани, у яких є багато богів. В нас є один Бог, і Він не поділиться Своєю славою з іншим і не дозволить, щоб що-небудь було ідолом перед Ним. Навіть якщо Він і здійснив був викуплення для людей, і то було Боже Слово, то було правильним; та коли вони стали ідолізувати це, тоді вони попали в біду.

91 Отож, це якраз те саме, я думаю, що ставалося з нашими епохами церкви. Бог посилав нам послання Мартина Лютера з його посланням, Джона Уеслі, п'ятидесятницьке послання, але що ми робили з цим? Те саме, що зробили з тим мідним змієм й оті — ми ідолізовували це — "Я належу до *оцього*, а я належу до *отого*". Розумієте, ви належите до чогось без тієї щирості, яка має безпосереднє відношення до істинного благочестивого поклоніння Слова.

92 Що сталося? Біблія, нам говориться у Біблії, що "Пророк узяв того ідола й розтрощив його". Аллілуя!

93 Що нам потрібно на сцені сьогодні — це пророк, який розтрощить ідола деномінацій, котрі вважають, що вони підуть на Небо, на основі того, що належать до якогось віровчення чи деномінації; якого потрібно порубати й спалити, викинути. Бог є повний милосердя. Він є багатий на милосердя. В цей день, коли ми б усі сиділи у тому хаосі темряви, але Бог, багатий на милосердя, зсилав нам справжнього істинного Духа Святого зі Своїм Власним тлумаченням на Це, просто сюди у це приміщення, щовечора. Бог, багатий на милосердя, яким чудовим ми Його бачимо! Так, панове.

94 Отож, все, що, як вони вважали, їм можна зробити — це просто піти до цієї змії, тобто, до цієї незначної речі, яку Бог поставив там, наказав Мойсеєві зробити й повісити на жердині, і що вони зможуть зцілитися без будь-якої щирості. Вони просто ставали й дивилися на нього. І вони стали ідолізовувати його, і Бог послав пророка й розтрощив його.

95 Отож, усі, хто відмовився поглянути на того змія в пустелі — вони гинули. Отож, Бог прокладає певний шлях, та якщо ти

відмовляєшся поглянути на нього, якщо ти сидітимеш через вулицю навпроти, якщо ти триматимешся за якесь віровчення та відмовишся зазирнути просто в Слово та побачити, чи правильно Це є, чи ні; усі, хто відмовився поглянути — вони загинули. І Бог — це є Бог, який ніколи не змінюється. І усі, хто відмовився поглянути — загинули. Отак і сьогодні, так само.

96 Потім, опісля, люди згрішили, та, як було з ними завжди, та зробили з цього ідол, ставлячи це. . .намагаючися одержати зцілення без щирості, і що вони "належали до чого-небудь", і як сьогодні робимо й ми. І ось, у такому разі, ми бачимо, що різниця полягала в тому, що Бог. . .

97 На той час це було правильним викупленням та правильним знаком. На той час з цим було все гаразд. Але це призначалося тільки на той час, для тієї мандрівки. Це все, для чого воно діятиме — для *тієї* мандрівки.

98 І послання оправдання, яке приніс Мартин Лютер — з ним було все гаразд на епоху Лютера. Але не далі.

99 Освячення — це було хóроше в епоху Уеслі. Але не далі.

100 Потім ми увійшли в п'ятидесятницьку епоху. І відновлення дарів — це дуже хороша річ, це було хóроше за тієї епохи, але нині ми просунулися далі. Ми просунулися далі, це так само певно, як і те, що існує світ. Ми повинні вийти за межі цього, бо ми вчинили з цим те саме, що вчинили й оті передніше — робимо з цього ідол. "Я належу до *оцього* ордену цих, я належу до *отого* ордену цих".

101 Бог пошле кого-небудь, хто розчавить цю річ, та розшматує її, та підтвердить Його Слово, повне Слово. Зверніть увагу. Хвала Богу! Отож, ми бачимо, що то є правда. Бог, багатий на Своє милосердя!

102 Потім, коли пророк знищив це, вони залишилися без жодного знаку зцілення, викуплення, бо їхнього ідола було знищено. Але Бог, багатий на милосердя, поставив їм інше. І що Він зробив? Він порушував воду в купелі у храмі, і багато хто приходив та зцілявся, увійшовши в цю воду. Ісус прийшов до цієї ж купелі та побачив людину, яка не один рік лежала там, чекаючи на зрушення води. Бачите — Бог, багатий на милосердя! Хоча вони й ідолізували цю річ, хоча пророкові й довелося зруйнувати її, Бог проклав для них іще один шлях, бо Він є багатий на милосердя. Він хоче, щоб вони уздоровлювалися, і Він проклав певний шлях їм на уздоровлення.

103 Отож, потім це пішло далі, цей світ увесь час ставав усе більш грішним та більш грішним. І, врешті-решт, цей світ став настільки грішним, що Бог міг би знищити його, Він сказав у Малахії 4: "щоб Я не прийшов і не вразив землю прокляттям". Він міг би так зробити; просто питання.

104 Але потім, Бог, багатий на милосердя, Він послав Спасителя, Ісуса Христа. Він послав Ісуса і як Спасителя, і як зцілителя. Бо

Він сказав: “Як Мойсей підніс мідного змія у пустелі, так мусить піднесений бути і Син людський”, — заради тієї самої мети. Він, викуплення — ось те, на що ми виявляємо свої права, — ні на що, крім як на викуплення. Те, що Ісус набув Своєю Кров’ю — ось на що ми претендуємо. І Біблія сказала: “Він був ранений за наші гріхи, за наші провини Він мучений був, кара за наш мир була на Ньому, і Його ранами нас було уздоровлено”. Ось на що ми можемо претендувати, бо це є те, щó призначило для нас викуплення, за яке ми стоїмо. Бог, багатий на милосердя!

105 Це мало бути Вічним викупленням, бо Він прийшов Сам. Бог прийшов Сам у вигляді гріховного тіла, щоб вчинити Вічне викуплення, та постраждав у тілі, та здійснив викуплення, та повернувся у вигляді Духа Святого, щоб затвердити те викуплення. В той час як жоден мідний змій чи жодна зрушена вода не могли цього зробити — воно усе вказувало на те досконале Викуплення. Бог, багатий на Своє милосердя, виконав це.

106 Отож, сьогодні, оскільки це є день, за якого ми живемо, ми пройшли через ці церковні епохи та для усього з Цього знайшли відмовку. Наші богослови цього дня геть втратили цей бік Цього. Вони розтлумачили Це геть неправильно, віднесли до якогось іншого дня, до якоїсь іншої епохи, до чогось іншого, що було дуже давно, в далекому минулому. І коли Божественне зцілення повинно було ось–ось увійти в дію, майже не було тих, хто повірив цьому. З цього глузували. Не більше ніж двадцять років тому з цього глузували. П’ятидесятники практично відійшли від цього. Ті почали за ранніх днів, але ці відійшли від нього.

107 Дивіться, як вони вчинили. Зараз вони одержали деномінаційне шаленство, бігають, щоб кожному дати віровчення, й таке інше. За винятком того, замість того, щоб прийняти Світло, коли Світло прийшло; вони організувалися та поробили собі віровчення, кожен приходить, робить собі певну науку й сидить з цією наукою. І потім вони настільки відійшли, що Святий Дух не міг проникнути до церкви. Ті стали просто іще одним ідолом, подібно як з мідним змієм, це стало ідолопоклонництвом. Кожен говорив: “Я належу до *цього*, а я належу до *того*”. Це було ідолопоклонництво. В якому безладі ми перебували, наприкінці часу.

108 Але Бог, багатий на Своє милосердя, зіслав на нас Святого Духа та підтверджує сьогодні Своє Слово, як Він і обіцяв, що Він зробить так. Бог пообіцяв, що Він чинитиме оце все. Дивіться, щó Він вчинив!

109 Дивіться, щó Він вчинив, як нині ми бачимо, як Він обіцяв, що у кожній епосі станеться певна річ. І ми знаходимо, що це відбувалося в точній відповідності тóму, що, як Він сказав, Він чинитиме, бо Він є багатий на Своє милосердя, щоб завжди виявляти милосердя, щоб здійснювати кожне Слово, яке Він обіцяв. Він повинен чинити так завжди, для того, щоб залишатися

Богом. Він чинить так завжди, Його Слово завжди справджується у Свій час. Його насіння, яке Він посіяв у землю. Що Він робив? Він заклав це сюди у Слово, і то є насіння. І, щоразу, як приходила епоха, те насіння дозріває, і тоді з'являється реформація. І Він обіцяв це, і так і йде.

110 Отож, ми не заслужили оцього всього. Ми не заслужили цих Божих благословінь, бо ми подалися за речами цього світу, йшли у каїновій омані. Каїн побудував чудовий вівтар та чудову церкву, та наклав туди квітів, і думав, що саме так і було — "То були якісь яблука, чи груші, чи гранати, чи що вже там було", — що з'їли його батько й мати у Еденському садку, через що їх і вигнали звідти. І ось він це Богові й приніс, а Бог не прийняв це.

111 "Але Авель вірою приніс Богові жертву кращу, ніж Каїн".

112 І, сьогодні, в Біблії сказано, в Юди, що "Вони побігли доро́гою Каїна, загинули в бунті Корея". Бачите — "побігли дорогою Каїна": узялися будувати вівтарі, будувати церкви, деномінації, вбираючи це квітами, великістю розмірів, більшою кількістю членів, ніж у інших; приймаючи все що завгодно, як то: прийти, й пострибати вгору-вниз, чи потиснути руку, чи охриститися певним способом, чи побалакати мовами, чи побігати по підлозі — їхнє ім'я записується у книгу. Це так. А потім звернутися до істинної Правди, яка проповідується, та відректися Її. Як таке може бути? Візьміть до уваги, у якому безладі ми перебували! Візьміть до уваги.

113 І Біблія сказала: "І вони пішли доро́гою Валаама та загинули в бунті Корея". Загинули в бунті! Яким був бунт Корея? "Що, думаєш, ти один святий? Що, Божі. . .Ми усі є святі. Уся церква є така. Кожен. . .Ми усі збираємося разом — ось як нам належить робити". Са́ме там вони й загинули, у цьому. І ми справді заслуговуємо на таке. Ми заслуговуємо, щоб з нами було так.

114 Але Бог, багатий на милосердя, витяг нас з того хаосу та дав нам побачити це, перш ніж ця річ вразить це місце. Багатий на Своє милосердя, та знову зіслав нам пробудження Божественного зцілення, і Сила Божа вертається знову. Згідно історії, жодне пробудження не тривало довше трьох років. Це пробудження йде п'ятнадцять років, воно знову й знову запалює вогнища по всьому світу. Чому, з тієї причини, що ми заслужили це? Бог, багатий на Своє милосердя, не тому, що ми бажали цього, чи тому, що ми заслужили це, точніше. Просто подумайте про те, що воно виконало!

115 Я думаю про одну з ваших сестер тут у Феніксі, яку знає багато хто з вас, міссіс Хетті Уолдроп, в неї був рак серця. І вона була тут у молитовній черзі, коли Брат Моор та я були тут уперше, років п'ятнадцять-вісімнадцять тому. І вона помирала від раку серця, і вона вже давно повинна була б померти. Але Бог, багатий на милосердя, зіслав на неї Свою Силу. І Він врятував їй життя, і сьогодні вона жива. Бог, багатий на милосердя!

116 Конгресмен Апшоу, визначний муж. Я думаю, він якийсь час був президентом чи кимось таким, у баптистів, у Південній баптистській конвенції, чи віце-президентом, чи кимось таким. Він перепробував усе. Він був хорошою людиною. Він робив усе, що було в його силах. Він ходив до усяких лікарів. Ніхто не міг для нього нічого зробити. Він був нерухомий. За нього молилися служителі. Його помазували різні служителі звідусіль, вилили на нього цілий галон оливи.

117 І одного вечора в Лос-Анжелесі, Каліфорнія, виходжу за кафедру, поглянув на купу інвалідних крісел, яких було десь удвічі чи утричі більше, ніж тих, що сиділи отам, проходи були заповнені по усій довжині, ззаду й спереду. І потім, там стояли ноші з темношкірою дівчинкою, з дівчинкою-негритянкою, і її—її мати сиділа поруч з нею. А мій брат керував проходженням молитовної черги.

118 І я дивився, не розумів, що відбувається. І я побачив, як лікар у черепаших окулярах робить дівчинці-негритянці операцію на горлі, і її паралізувало. І я озирнувся, я подумав: "Де ж та дитина?" Я не бачив її.

119 За якийсь час, там унизу була прехороша дівчинка приблизно семи чи восьми років, безнадійна, приречена все своє життя бути паралізованою. І там на колінах стояла її мати, молилася. Тоді я сказав: "Цей лікар зробив операцію вашій дівчинці", — і описав це.

Вона сказала: "Це так, добродію".

120 І тоді вона спробувала винести дитину на платформу. Їй сказали не робити цього. Її старалися заспокоїти. Десь у той момент, як її заспокоювали, я подумав: "Що ж, у нас буде можливість помолитися за неї". За декілька хвилин. . .Можливо, люди, що присутні сьогодні, були там того вечора.

121 І я блукав очима по зібранню, я побачив, як ота дівчинка йде по такій немовби як вузенькій стежці, з лялькою в руках, качає ту ляльку. Не має значення, як твердо лікар сказав, що вона все своє життя буде паралізованою; Бог, багатий на милосердя, зіслав Святого Духа, через видіння, і тая дівчинка піднялася там, і вона та її мати взялися за руки та пішли тим проходом, хвалячи Бога.

122 Там далеко ззаду сидів один старий, конгресмен Апшоу, багато кому з вас відомо його свідоцтво. Він був порядною людиною, усе своє життя докладав зусилля, шістдесят шість років інвалідом у колясці, прикутий до ліжка; з милицями під руками, на яких він ходив, приречений ніколи більше не ходити нормально. І він сидів там, дивився на це. І, раптом, я поглянув та побачив видіння. Ось він іде, проходить над тим зібранням, схиляє свою голову, ходить так само добре, як і будь-хто інший. Я не знав, хто цей чоловік.

123 Я сказав: "Там ззаду сидить один визначний муж. Він впав з воза, коли був малим хлопчиком, на решітку, де зберігають сіно,

та ушкодив собі спину. У підлозі просвердлили дірки, щоб у нього не боліло в спині від вібрації, коли люди ходять". Я сказав: "Він стає визначною людиною, і він піднімається все вище й вище. Він засідає у високих колах у Білому Домі".

124 І тоді цей чоловік підійшов та доповів мені, сказав: "Це конгресмен Апшоу. Чи чули ви про нього коли-небудь?"

Я сказав: "Я ніколи не чув про нього".

125 І ось, він протягнув туди невеличкий мікрофон на довгому шнурі, й вони перемовлялися.

126 Потім я став озиратися, і я побачив, як старий конгресмен іде, йде до мене, у видінні, настільки здоровий та нормальний, наскільки це взагалі можливо. Бог, багатий на милосердя, витяг його з тієї інвалідної коляски, і той ходив без милиць до самого дня своєї смерті. Бог, багатий на милосердя! Коли лікарі не зуміли, коли наука не зуміла, коли усе інше не зуміло, Бог був багатий на милосердя до конгресмена Апшоу.

127 Я думаю про самого себе. Коли був малим хлопчиком, пам'ятаю, як. . .Люди називають мене сьогодні "ненависником жінок". Причина цього полягала в тому, що я набачився так багато аморальності від жінок, коли був дитиною. Я ненавидів їх. Та зі мною зараз не так, бо я знаю, що є й порядні. Але, я пам'ятаю, як це було настільки нечистим, настільки аморальним. І я думав: "О-о, я—я ніколи не буду там, де є люди. В мене нема освіти, в мене її й не буде".

128 І, малим хлопчаком, сидів там, навіть без сорочки, моє пальто було застібнуте ось *так*, англійською булавкою, і було дуже жарко. І вчителька сказала: "Вілліаме, тобі не жарко у тому пальті?"

129 Я сказав: "Ні, мадам, мене щось трохи морозить". І вона пересадила мене до пічки та підклала у пічку дров, і я мало не підсмажився. І в мене—в мене не було ніякої сорочки протягом цілої тієї пори року.

130 І я думав: "Якщо мені вдасться підзаробити грошей, коли-небудь, я куплю собі рушницю тридцятого калібру", — я виїхав би сюди на Захід, і жив тут, і усе своє життя займався б полюванням. Я не бажав мати з людьми ніяких справ. Просто триматися подалі, бо вони не любили мене, і—і я просто тримався від них подалі.

131 І в той час, кожного разу, як я ходив у центр міста, з ким-небудь поговорити, бачив деяких друзяк на вулиці, кого я знав. Я говорив: "Привіт, Джоне, Джиме! Як ви там?"

"А-а, привіт".

132 Розумієте, зі мною не хотіли розмовляти, не хотіли мати зі мною нічого спільного, через те, що мій татко та інші гнали горілку. Та я—я не займався таким. Я не приймав у цьому участі. Та зі мною було отак.

133 Але нині, я нещодавно сказав своїй дружині: “Моя стіна вкрита найкращими рушницями, які тільки можна купити”. О–о, і я згадую те брудне ганчір’я. Сьогодні в мене є два чи три хороших костюми. І жодних друзів? Мені доводиться ховатися по пустельних місцях, щоб не показуватися людям на очі. В чому справа, це через мою особистість, через мою освіту? Ні, Бог, багатий на милосердя, побачив мене у такому стані, і Він вирятував мене.

134 Пам’ятаю, як мене водили за руку, як сліпого. Я не бачив. В мене все розпливалося перед очима; я залишився б сліпим на все життя. Але Бог, багатий на милосердя, повернув мені зір. Мені п’ятдесят п’ять років, і в мене все ще ясний зір. Бог, багатий на милосердя — це єдине, що я можу сказати.

135 Колись у церкви не було ніякого призначеного способу зцілення. В них він був, але вони відкинули його. Але Бог, багатий на милосердя, зіслав їм дар Божественного зцілення. Це є Святий Дух поміж нами, який підтверджує Слово ознаками, що супроводжують. Бог, багатий на милосердя!

136 В мене тут дві чи три сторінки записів, але я не буду й намагатися торкатися їх, бо я—я усвідомлюю, що вже майже час починати ту молитовну чергу. Але Бог, багатий на милосердя!

137 Багато хто з вас, хто присутній тут сьогодні, лікарі відмовилися від вас. Люди сидять на тих інвалідних колясках, вони, мабуть, ніколи не піднімуться звідти. Вони приречені залишитися там. Деякі з них паралізовані по–різному, вони (ніколи б) не змогли піднятися, їм ніяк не піднятися. Але Бог, багатий на Своє милосердя, забезпечив викуплення. Не відкидайте це. Прийміть це. Там он людина з хворобою серця, люди з раками, і лікарі не можуть нічого з цим зробити. Ви безнадійні, безпомічні у цьому світі.

138 Але Бог, багатий на Своє милосердя, зіслав Духа Святого, прямо сюди тепер, щоб підтвердити Слово, щоб довести, що Він є такий самий вчора, сьогодні та навіки. З тієї причини, що ми заслуговуємо на це? З тієї причини, що Бог є багатий на Своє милосердя! Амінь. Отож, такий є Отой, така є ота Особа, Це є той Господь Ісус. Він не мертвий, але Він воскрес з мертвих, і Він є живий на віки віків.

139 Він є такий самий вчора, сьогодні та навіки, досі так само багатий на Своє милосердя, як Він був і для тієї жіночки з кровотечею. І вона стала пробиратися крізь натовп. Для неї не було ніяких надій, лікарі зробили все, що було в їхніх силах. В неї була кровотеча. Вона помирала. І вона торкнулася одежі Христа. Бог, багатий на милосердя, обернувся та сказав їй про її стан. І вона зцілилася від цієї кровотечі.

140 Одного дня до криниці прийшла одна безчесна проститутка, щоб набрати води. Жодних надій. Її було відлучено з–поміж дів, з–поміж людей, від її життя не було жодної користі. І вона думала:

“Що це дасть — намагатися? Мене викинуто, для мене нічого не залишилося”. Але вона поглянула, стояв там збоку чи сидів біля криниці, і ось там сидів якийсь Муж, Який розповів їй усе те, що вона колись вчинила — Бог, багатий на Своє милосердя.

141 Той самий Бог, сьогодні, є так само багатий на Своє милосердя і є такий самий, яким Він був за отих днів. Бог багатий. [Порожнє місце на плівці.—Ред.]

142 Думаю, в нас тут дві сотні молитовних карток, тобто, тих, кого ми викличемо з тих двох сотень. Ми збираємося ви́кликати їх та вишикувати людей. Ми будемо молитися за них.

143 Та перш ніж ми зробимо так, якщо тут є хтось з новоприбульців, щоб облишили усякі забобони. Це не забобони. Це є проявлення Божої обітниці. Залежить від того, на що ви дивитеся. Ні в кому з людей нема жодної чесноти. Ні в кому з людей нема жодної сили. Але в нас, як у віруючих, є влада; не сила, але влада.

144 Хтось запитався у мене, нещодавно, сказав: “Брате Брангаме, чи віриш ти, що у тебе є сила вчинити це?”

145 Я сказав: “В мене нема сили, зовсім, але у мене є влада”. Вона є у кожного віруючого. Якщо ти відкинеш її — залишишся там, де ти є. Та якщо ти приймеш її, вона принесе наддостатню рясноту, тому що Бог є багатий на Своє милосердя.

146 Візьміть поліцейського, що стоїть тут на вулиці, його одяг висить на ньому, він такий худорлявий. Кашкет висить на вухах. І він виходить туди, де машини їздять тією вулицею, п’ятдесят миль на годину, по триста кінських сил у кожній. В нього нема сили зупинити й велосипеда. Це так. Але нехай-но він тільки засвистить у той свисток та підніме ту руку, і дивися, як завищать гальма. В нього нема сили, але у нього є влада. За ним стоїть усе місто.

147 І коли чоловік чи жінка, мені все одно, в якому ти стані, у тебе є влада від Бога, через обіцянку, бо Він є багатий і обіцяв діяти в наддостатності та рясноті. “Якщо ти скажеш цій горі: ‘зрушся з місця’, — і не матимеш сумніву в своєму серці, але віритимеш, що те, що ти сказав — станеться, ти матимеш те, що ти сказав”. В тебе нема сили, але у тебе є влада.

148 Пам’ятаєте, коли Він сказав мені там, сказав: “Ти зможеш об’являти таємниці сердець”. Бо Він. . .Пам’ятаєте це, багато хто з вас, жителі Феніксу? Він обіцяв це. Що Він обіцяє — Він виконує.

149 Отож, в декого з присутніх тут нема молитовних карток, жодних сумнівів. Підніміть свої руки, хто з вас є хворий і не має молитовної картки? Авжеж. Гаразд. Якщо ви хочете знати, не влада. . .не сила, але влада Слова — “Ті речі, що Я їх чиню, ви чинитимете також”.

150 Ісус обіцяв, у Луки 17:30, що якраз перед Його Приходом буде як було за часів Мойсея. . .тобто, Ноя — “Коли там їли, та

пили, та виходили заміж; і не знали аж до того дня, коли Ной увійшов до ковчегу". Він сказав, що настане такий час. Потім Він сказав також: "Як було за днів Лота, — сказав, — так відбуватиметься у той день, коли об'явиться Син людський, коли Син людський об'являтиметься за останніх днів".

151 Отож, дивіться, ким Він, як Син людський об'явився в Особі цього Ангола, котрий був Сином людським. Точно. Авраам назвав Його — "Елогім". Він був Сином людським, що об'явився якраз перед тим, як було спалено поганський світ. Як Він зробив це? До віруючого. До удаваного віруючого — Він послав туди двох проповідників, проповідувати їм. Але до справжнього віруючого — Він стояв Своєю спиною до намету, і Він сказав: "Аврааме". Той був Аврамом за день. . .за декілька днів перед цим. Але тепер він є Авраам. "Де твоя дружина, Сарра?"

152 Сказав: "Вона у наметі, в Тебе за спиною".

153 Сказав: "Я дотримаю Свою обіцянку тобі. Я навідаюся до тебе".

154 О–о, Авраамові було сто років, а Саррі було дев'яносто; але Бог, багатий на милосердя, дотримав Свою обітницю. Народилася дитина, тому що Бог є милостивий, і Він є повний милосердя. Він є багатий на милосердя. Він дотримує Свою обітницю.

155 Зверніть увагу, був обернений Своєю спиною до намету, Сарра засміялася та сказала: "Як оце все може бути? Я стара. Як же я зможу мати втіху з моїм чоловіком, як молода заміжня жінка? Та йому ж сто років. Наші родинні стосунки відійшли у минуле багато, багато років тому. Як таке може бути?" І вона розсміялася на це.

156 І той Ангол, що. . .Син людський, що був обернений Своєю спиною до—до намету, промовив: "Чого це Сарра засміялася, кажучи: 'Як оце все може бути?'"

157 Що то було? Ісус сказав, в Луки 17:30, що "В ті дні, подібно як було за днів Лота", — така сама ситуація, перед тим, як буде спалено поганський світ, Він сказав, — "Син людський об'явиться за того дня". Він дав обіцянку, в якій сказано те, що було обіцяно нам в Малахії 4. Прийде Послання, яке поверне людей до першопочаткового п'ятидесятницького Послання, і з такими самими благословіннями, що були й в отих на день. . .Що то таке? То двокрилий орел, і Старий, і Новий Заповіт, тріпоче своїми Божими обітницями, щоб здійснити те, що, як сказано у обітницях Біблії, відбуватиметься. Амінь.

158 Бог, багатий на милосердя, не дозволить Своєму народу занидіти у цій деномінаційній, "багатій на товари та світські речі" Лаодикійській церковній епосі, але Він прокладе шлях рятунку. Вірте цьому, люди. Благословить вас Бог. Амінь. Бог, багатий на милосердя! Ласки Божі — це єдине, чого я бажаю. Не Його праведності, не Його закону, але Його ласки — ось чого я прошу. Нехай Бог буде ласкавий до мене. Ми усі маємо таке відчуття.

159 Я спостерігав. Отут ось на кінці сидіння сидить жіночка. У вас там є молитовна картка, леді? Нема. Дозвольте мені виявити вам, що Бог є багатий на милосердя. Ви останній час дуже нервувалися, чи не так? Дуже сильно, і у вас стало погано з очима. Чи так це? Це так. Зараз вони переміняться. Бог, багатий на Своє милосердя, питаючи вас: чи повірите ви цьому. Отож, у вас нема молитовної картки, у вас нема нічого; але вам вона й не потрібна. Розумієте, це благодать, яку було даровано вам.

160 Отам он спереду сидить зовсім невисокий чоловічок, з якимось. . .сидить отут. Він страждає на те, що в нього на тілі наріст. Він зовсім нещодавно з'явився там, нещодавно. Чи не так, добродію? Це так. Ви не знаєте, що це таке. Ви змарніли від цього. Це так. Він виник від якогось удару, чи не так? Чи є у вас молитовна картка? У вас нема ніякої молитовної картки. Вам вона не потрібна. Бог, багатий на Своє милосердя!

161 О–о, брате, сестро, вірте Богу! Не сумнівайтеся в Ньому. Вірте Йому! Це так.

162 Отут ось сидить чоловік, у сірому костюмі, в окулярах. Погляньте–но сюди, добродію. Чи вірите ви? Бог є багатий на Своє милосердя. Ви сидите там з грижею. Чи вірите ви, що Бог може зцілити ту грижу та уздоровити вас? Сидите прямо ось тут на кінці сидіння, дивитеся на мене. Якщо ви вірите, що Бог може зцілити ту грижу, Бог вчинить вам так, якщо ви приймете це. Чи вірите ви цьому? Чи приймете ви це? Гаразд. Воно ваше, якщо просто будете вірити цьому, — змилуйся. Так, добродію.

163 Отут ось сидить жінка, вона страждає на недостатній кровообіг у своєму тілі. Але якщо вона повірить, Бог уздоровить її, якщо вона вірить цьому. Я вважаю, вона проґавить це, абсолютно певно. Змилуйся — така моя молитва. Я ледве бачу цієї жінки. . .Міссіс Рілі, чи вірите ви, що Бог може зцілити той недостатній кровообіг? Якщо хочете — прийміть це! Амінь. Просто вірте. Бог є добросердий, хіба не так, Стелло? Так. Це так. Я ні разу в житті не бачив цієї жінки. Але, Бог, у Своєму милосерді!

164 Ось сидить іще одна жінка, сидить прямо за тим місцем, одразу ззаду, дивиться просто на мене. Вона також, в неї теж недостатній кровообіг. Якраз у той момент вона думала про це. Я ні разу в житті не бачив цю жінку. Оскільки в цієї іншої жінки було те саме, погляньте на мене. Чи вірите ви, що я є Божий пророк, тобто, Його слуга? У вас також хвороба серця. Якщо це так, підніміть свою руку. Тепер у вас нема цього. Бог, багатий на Своє милосердя, виявляє, що Він є живий тут у цьому приміщенні сьогодні. Бог, багатий на Своє милосердя! Амінь.

165 Чи можна, щоб там, скільки з грішників та відступників підніметься на ноги та скаже: "Бог, багатий на Своє милосердя, будь милостивий до мене"? Підніміться на ноги. Я помолюся за вас, якщо ви вірите, що Він хоче. . .ви зараз хочете милості.

Благословить вас Бог. Благословить вас Бог. Благословить Бог вас і вас. Відступнику, піднімайся на ноги. Бог, багатий на Своє милосердя! Чи ви—ви. . .

166 Певна річ, ви не настільки задубіли в цьому стані, що ви нездатні побачити, що це є сама обіцянка цієї години. Певна річ, ви не настільки обкутані деномінацією та іншими речами, щоб ви були нездатні побачити, що це є обіцянка години, — Бог, багатий на милосердя.

167 Ті, хто піднявся, хто б ви не були, я за хвилинку буду молитися. Я хочу, щоб ви знайшли дорóгу до якоїсь хорошої повноєвангельської церкви та—та були—та були охрищені Християнським хрищенням, Бог дасть вам Духа Святого.

168 Чи підніметься іще хто на ноги та скаже: "Мене, я хочу, щоб мене згадали. Боже, у Твоєму милосерді, згадай мене. Я жив не так, як повинен був жити. Може. . ."? Благословить вас Бог, леді. Благословить Бог і вас. Благословить вас Бог. Благословить вас Бог. Благословить вас Бог. Це правильно. "Бог, багатий на Своє милосердя, змилуйся наді мною". Благословить вас Бог, сестро. Чи є там. . .

169 Хто з присутніх тут скаже: "Я піднімуся. Я хочу, щоб Бог знав, що я потребую милості. Я не жив правильно. Я жив ось *так* і ось *сяк*. В мене були злети й падіння, але я потребую Його милості". Благословить вас Бог, брате. Хто-небудь іще, скажіть: "Бог, багатий на Своє милосердя!" Благословить вас Бог, сестро. Благословить вас Бог, сестро. Це правильно. Бог, багатий на Своє милосердя! Благословить Бог і вас теж. Благословить вас Бог, отам ззаду. Бог бачить вас. Просто підніміться на ноги.

170 Скажеш: "Хіба це дасть що-небудь, Брате Брангаме?" Атож. Піднімися й побач, наскільки це по-інакшому.

171 Якщо ви у своєму серці дійсно є щирі, Бог є багатий на милосердя. "Він не бажає, щоб хто загинув, але щоб усі прийшли до покаяння". Бог, багатий на Своє милосердя! О Боже, змилуйся над нами.

172 Отож, хто з присутніх зараз тут тримає ті молитовні картки? Які там були? А та Б, адже так? А та Б. Усі, в кого молитовна картка з літерою А, станьте отут з *цього* боку, а з молитовною карткою Б стануть за ними.

173 Хотілося б знати, чи є тут хто зі служителів, що хотів би допомогти мені й прискорити. Якщо є такі, хто хотів би підійти, я був би радий вашій—вашій допомозі тут, бо ми будемо раді помолитися, помолитися—помолитися з вами.

174 Отут, у Біблії сказано: "Оці ось ознаки супроводжуватимуть тих, хто увірує". Так, панове. "Іменем Моїм будуть виганяти демонів, говоритимуть новими мовами". Чи було в нас так? По благодаті Божій; не ми, але Бог, багатий на милосердя, щоб дотримати Своє Слово. Бог!

175 Отож, інвалідні коляски, якщо хочете поставити їх прямо тут спереду; ми помолимося за них прямо тут, не потрібно буде тягнути їх через оце, через увесь цей прохід отам. Нехай, все гаразд, нехай під'їжджають прямо сюди. Ми, звичайно ж, помолимося за це, за кожного з них. Бог, багатий на Своє милосердя!

176 Чи не станете ви зараз з правого боку, на декілька хвилин? Чи приїхав з вами Брат Браун? [Якийсь брат каже: "Приїде завтра".—Ред.] Приїде завтра. Я—я—я сподівався, що він буде тут. Де, де Брат Аутлоу, де Брат Фулер? Хто-небудь з тих, хто був тут, коли я приїхав уперше, давайте зробимо це знову. Ті молитовні черги старих часів, коли ми стояли там до тих пір, що вам доводилося підтримувати мене з одного боку, а комусь — з іншого, я так слабів, — ви пам'ятаєте їх?

177 Хто з вас був на тих зібраннях у далекому минулому, напочатку? Слухайте-но сюди. Ви пам'ятаєте, я казав вам тоді, що Господь Ісус сказав мені ось що: якщо я буду щирим, то відбуватиметься оце все. Це так? В нас на той день не було такого ні разу. Але це здійснилося, тому що Бог є багатий на Своє милосердя та вірний Своїй обітниці. Амінь! Намагаюся скінчити, й не можу. Амінь! Хвала Богу! Аллілуя! "О-о, я такий радий, що я один з них!" Амінь. О-о, подумати тільки!

Майже усюди є такі люди,
Чиї серця горять вогнем
Що зійшов в П'ятидесятницю на тих,
Що очистив їх та освятив;
О-о, палає в серці він,
О-о, Його Імені хвала!
Такий радий я, що я один із них.

178 О-о, мене, нещасного, мізерного, бідолашного сліпуватого сердегу, яким я був; і нині, Його милосердям, Його рясним милосердям я бачу в полі зору Царство Боже. Амінь. Які чудові є Його Заповіді!

179 Побудьте прямо отут, брате мій, на милицях. Якщо не можете піднятися, все нормально, будьте прямо отут, ми зійдемо та помолимося за вас.

180 І тепер нехай ті, в кого молитовні картки А та Б, вишикуються отам з іншого боку, ми будемо молитися за них.

181 Браття-служителі, ви, обов'язково, якщо ви вірите у покладання рук на хворих, підійдіть-но сюди та станьте зі мною на цій платформі. Ми будемо молитися за хворих.

182 Отож, до вас, хто стоїть у тій черзі, якщо ви є в змозі повірити, що Присутність Бога перебуває тут, що Святий Дух зараз перебуває поміж нами, чинить в точності те, що, як Він сказав, Він чинитиме. Якби в мене була сила зціляти вас, я обов'язково б зробив це. Якби я хоч якось вмів зціляти вас, я обов'язково б зробив це. Я не вмію. Я. . .Бог дав невеличкий дар.

183 Я не дуже-то є проповідником. Мені не вистачає освіти, щоб по праву вважатися проповідником, тим, кого називають проповідником, за цих днів, коли—коли переживанням має бути богословський досвід, і необхідно мати якусь докторську ступінь, і так далі. Я не відповідаю таким вимогам. Але Бог, бачачи моє серце, знає, що я хочу зробити для Нього дещо, я хочу цінувати це.

184 Один чоловік сказав мені нещодавно, сказав: "Думаю, що ви така хороша людина, містере Брангаме, але я вважаю, що ви щиро неправі. Ви абсолютно вийшли з волі. Чи відомо вам, що вас буде засуджено наприкінці?"

185 І я сказав: "Слухайте, я хочу сказати вам дещо. Я скажу, припустимо, що ви—що ви є праві, просто припустимо, через те, що це є дискусія. Якщо я неправий, хоча я—я не вважаю, що я неправий; та якби я був неправий, і я зараз знав, що доживу до ста років, і що наприкінці доро́ги Він засудить мене та скаже мені: 'Ти не заслуговуєш на те, щоб увійти в Моє Небо, Вілліаме Брангаме. Йди у зовнішню темряву'. Знаєте що? Я все одно служив би Йому по всі дні свого життя, допоки мені його вистачить. Бо я одержав так багато Його незаслужених благословінь, що Він для мене є більше, ніж життя. Він є усе, ким я. . ."

186 Усе, ким я є, усе, ким я колись сподіваюся стати — я набув від Його благодаті та ласки. Я був нещасним, мізерним, бідолашним, сліпим; але, благодаттю, Він зцілив мене, і я є здоровий та сильний, благодаттю Божою. В мене гострий зір. Я їм, п'ю, маю все, що мені потрібно. Він не обіцяв задовольняти мої бажання; мої потреби.

187 І якщо у той день мене буде відкинуто, і я б дізнався. . .Я не бачу, де я буду. Але якби я дізнався, що я був неправий, і Бог обрав мене бути неправим — я волів би залишатися неправим, з тієї причини, що я хочу виконувати Його волю. Справа в тому, що я люблю Його настільки, що хочу, щоб Його волю було вчинено. Отож, це є гучне зауваження, але, я сподіваюся, що ви зрозумієте це в тому сенсі, в тому дусі, в якому я сказав це. Розумієте, я хочу виконувати Його волю. Часом буває так, я прошу Його про що-небудь, Він хитає Своєю головою: "ні", — я радію цьому настільки ж сильно, як я міг би радіти, якби Він сказав: "так". Бо нам завжди слід прохати: "Нехай звершиться воля Твоя". Його "ні" є так само. . .якщо така є Його воля, це є настільки ж. . .Це є набагато краще, ніж Його "так", якщо така є Його воля — вчинити це. Отак от, коли ти дійсно любиш Його. Амінь.

188 Я починаю розмову про Нього, я просто не можу зупинитися. О-о, Він є такий реальний, такий реальний для мене! Друзі, Він—Він — усе, ким я є, усе, ким я колись зможу бути, усе, ким розраховую бути колись — це має свою основу в Христі Ісусі, в Його Слові.

189 Я вдячний сьогодні за свідоцтво Святого Духа, за Послання. Я знаю, що, можливо, деякі, можливо, не згодні з Цим, але, як я вам

сказав, я зобов'язаний перед Посланням. Було виявлено ознаку, і Бог не посилає знак просто щоб показати, що Він є Бог. За цим знаком завжди йде певне Послання, Голос. Це відомо будь-кому.

190 Ісус прийшов з чудами та ознаками. Він був визначним Мужем, коли Він чинив чуда та ознаки, та коли Він став сідати та починати викладати Послання: "Я та Мій Батько є Одно", — о-о, подумати тільки, для них це було не те. Розумієте? Але слідом за знаком повинен був пройти Голос.

191 Мойсею було дано два знаки, і в кожного знака був голос. Це так. Якийсь час тому я проповідував про це десь тут, про *Голос знака*. В знака повинен бути певний Голос. Прийшла переміна. Так було завжди. Якщо ж не так, значить, це прийшло не від Бога.

192 Якщо якийсь муж виходить з якимось незвичним дивним служінням, яке по Біблії визначається як Правда, і той муж залишається у тій самій старій деномінаційній науці — забудьте це. В цьому нічого нема! Бог не робить такого. Ота річ — це є прогнила манна, у якій завелися терміти, чи ховзуни, чи як ви там захочете це назвати, сорока-п'ятидесятирічної давності, досі намагаються їсти ту стару манну, що випала в далекому минулому, багато років тому. А для дітей Ізраїлю, в їхній мандрівці щовечора випадала нова манна. Це так, її не можна було приберігати.

193 Ми не живемо від якоїсь іншої минулої епохи. Ми їмо нову Манну, свіжу Манну з Неба, у нашій мандрівці, коли ми рухаємося далі.

Схилимо зараз наші голови.

194 Господи Боже, Ти є такий реальний, Твоя Присутність. Я розмірковую про благодать, Господи. Ми—ми тільки-но бачили, як Ти чиниш так багато всього! Ми чули, як Ти говориш мовами, бачимо, як Ти витлумачуєш їх, через Твій народ. О Боже, бачити, як Ти уздоровляєш хворих, відкриваєш очі сліпим, даєш паралізованим ходити, глухим — чути, німим — говорити, щó за величним та могутнім Богом Ти є!

195 І, потім, бачити, що Ти обіцяв це за останніх днів. Хоча в нас і було багато тілесних наслідувань, все ж, це тільки свідкує про те, що десь є справжній Бог, що дійсно є правдивим. І я молю, Небесний Отче, сьогодні, щоб нам стати настільки свідомими Бога, що ми побачимо, що Ти перебуваєш тут.

196 І ці люди у черзі, коли вони проходитимуть через цю чергу, Господи. . .бо ми робимо це, тому що ми пообіцяли їм. І Ти сказав: "Оці ось ознаки супроводжуватимуть тих, хто увірує".

197 Тут стоять брати-служителі, мужі, яких ще перше закладин світу Ти обрав бути тим, ким вони є сьогодні. Ще до того, як з'явився світ, Ти знав, що ми сьогодні ввечері будемо тут, бо Ти є безкінечний.

198 Тож ми молимо, Небесний Отче, сьогодні, щоб коли ці хворі: каліки, сліпі, паралізовані, вражені раком, що б там не було, які проходитимуть через цю чергу, нехай вони усвідомлять, що той же Бог, який знає таємниці серця, уздоровить їх, якщо вони просто лише приймуть це, тільки поглянуть та зрозуміють.

199 Людина, яка дивилася на мідного змія просто як на священика. . .на шматок міді, вона не одержувала зцілення, бо в неї не було розуміння, щó то таке.

200 І сьогодні, Господи, так само. Якщо вони дивляться на дар, думаючи, що, можливо, це здатне допомогти їм — в них нема розуміння. Це є тільки підтвердження Присутності Бога, який перебуває тут, щоб зціляти. Даруй це, Отче. Нехай буде вчинено так, в Ім'я Ісуса. Амінь.

201 Я хочу, щоб піаністка, чоловік чи жінка, хто там, будь ласка, вийшла туди та награла цю пісню — "Величний Лікар зараз тут, співчутливий Ісус", — будь ласка, де вона там, піаністка. Отож, це є. . .

202 Пам'ятаю одне з моїх перших служінь зцілення у Форт-Вейні, Індіана. Дівчинка-аміш сиділа, грала на тому фортепіано: "Величний Лікар зараз тут, співчутливий Ісус". Мені на платформу принесли дитинку, вона була скалічена. І поки я молився за ту дитину, вона зістрибнула в мене з рук та побігла по платформі. Мати знепритомніла. Бабуся підкинула свою хусточку, почала плакати.

203 І ось, ця дівчинка-аміш, не знаючи нічого про що-небудь з того, що є у п'ятидесятників, бо вона належала до церкви аміш; але вона грала. Її довгі коси спадали вниз; вона піднялася в Дусі та почала співати невідомими мовами та. . .під мелодію тієї пісні. А ті клавіші фортепіано рухалися вгору-вниз, грали: "Величний Лікар зараз тут, співчутливий Ісус". Амінь! Він є такий самий вчора, сьогодні та навіки.

204 Отож, будемо тепер молитися, коли. . .Отож, нехай там усі моляться. Ви, люди, що будете проходити через чергу, коли ми покладатимемо на вас руки, пам'ятайте, Ісус сказав: "Якщо ти віритимеш цьому — ти уздоровишся". Ви вірите цьому? Зараз давайте усі заспіваємо.

Величний Лікар зараз тут,
Ісус люблячий, співчутливий,
Він каже. . .(Просто заплющмо наші очі тепер, коли ми співаємо). . .з любов'ю серцям,
О-о, голос вчуй Ісуса.

Прекрасніше ангольських пісень,
Прекрасніше імені людей,
Прекрасніше. . .(Отче Боже, зійди зараз на людей). . .співів,
О Ісус, благословенний Ісус.

205 “Величний. . .” Отож, коли ви зараз проходитимете, Він знаходиться тут. Прийміть моє слово чи повірте цьому самі — Він тут. Отож, кожен там перебувайте у молитві за людей.

206 [Брат Брангам та служителі моляться за хворих, а Брат Бордерз в цей час веде зібрання у співі. Порожнє місце на плівці.—Ред.]

О Господи, я вірю, о Господи, я вірю,
Усе є можливим, о Господи, я вірю.

207 Усі, хто вірить, підніміть свою руку ось *так*, скажіть: “Я вірю”. [Громада каже: “Я вірю”.—Ред.]

208 Ось сидить чоловік, сидить тут. Причина, чому я затягував, говорячи, — він помирає від раку. Він ходить на милицях. В усьому світі не існує способу цьому чоловікові вижити, крім як через Бога. В нього рак поширився по усіх його кишках, і він помре, якщо не милість Божа. І я бажаю, щоб я міг просто. . .[Порожнє місце на плівці.—ред.]. . .слово підбадьорення цьому чоловікові.

209 Ви, вам відомо, що лікарі нині не можуть нічого зробити для вас. Ви перейшли цю межу, отак. І вам. . .У вас є один тільки шанс — у Христі, отак. І, брате, вам. . .Колись і я помру теж. Вам доведеться відійти, якщо Ісус забариться. Я маю зустрітися з вами там, стати там біля Судового Бар’єру. Та цього вечора. . .

210 Знаєте, подібно як з телебаченням: телебачення записує навіть той кожен порух нашого пальця, все що завгодно, це записується. Кожне слово, яке ми говоримо — це записується. Отож, розумієте, телебачення довело це. Отож, телебачення не продукує зображення, воно тільки передає ту хвилю по каналам у телебачення. Розумієте, воно не виробляє її. Телебачення було, коли Адам ходив по землі, телебачення було, коли—коли Мойсей проходив через Червоне море, телебачення було, коли Ілля був на горі Кармел, розумієте, але його відкрили тільки тепер. Розумієте? І тепер усюди, де я. . .

211 Кожен наш порух та кожен звук — це буде програно на записі, який ми побачимо там на Суді. Кожен наш порух — ми повинні будемо побачити це там. І я маю дати відповідь за слова, що я їх кажу вам, як служитель. Я повинен буду дати відповідь, тому що Бог спитає з мене за це.

212 Отож, якби я міг, я уздоровив би вас; бо вам залишилося зовсім небагато, якщо не Бог. Отож, я зійшов та помолився над вами, зробив усе, що в моїх силах. Брате, для людини, яка сидить там у такому стані, якби я міг що-небудь зробити, я зробив би це.

213 Та дозвольте мені спитати у вас, розумієте. Вас—вас—вас вже уздоровлено, бо Ісус сказав, що це є так. Розумієте, — “Його ранами нас уздоровлено”. Отож, якби ви могли з найглибшої частини вашого серця прийняти це, ви не помрете зараз, але ви житимете.

214 Отож, розумієте, тепер ми знаємо, що через це приміщення проходить телебачення. Нам це відомо. Ми не бачимо його. Ми не бачимо його, наші очі не такі за будовою, наші відчуття нездатні вловити це. Потрібна фабрична трубка чи що там, кристал, щоб вловити це.

215 Отак і Бог є присутній. Ми не бачимо Його, але знаємо, що Він тут. Ісус Христос є такий самий. Дивіться–но, Він якраз продемонстрував Сам, як Він виявляє Себе. Отож, що стосується зцілення, якби Він стояв зараз тут, Він не міг би зробити для вас нічого більшого, розумієте, нічого. Якби Син Божий перебував тут, а Він і перебуває, Він перебуває тут, але Він не міг би зробити для вас нічого більшого, бо Він вже позначив Себе тут. Розумієте? І Він перебуває тут просто зараз, точно такий самий, щоб зцілити вас та зробити вас здоровими.

216 І та жіночка там промовила до мене, сказала: "Ви попрохали благословіння та пророкували про щось", — над нею, що в неї буде дитина, сиділа на тій інвалідній колясці. І з нею так і сталося, в неї народилася дитина.

217 І ось, ця жіночка сидить тут. Отож, їй робили операцію на щитовидній залозі, і її паралізувало. Що ж, ми просто бачимо, як відбувається так багато подібних речей. Отож, сестричко, я знаю, що ви істинна Християнка. Чому Бог дав вам сидіти там — я не знаю. Думаю, може, це з тієї причини, що у вас. . .Віра, ви—ви стараєтеся мати віру, щоб вийти з цього стану, розумієте; але, тепер, слухайте, давайте не будемо просто старатися мати її, давайте просто отримаємо її тепер, розумієте, і ми просто—ми просто попадемо туди. Це все, що треба, воно одразу почне діяти, і ми уздоровимося. І ви, хто там на тих колясках, які, тобто—тобто, що б там у вас не було, просто пам'ятайте, що Христос є присутній.

218 Тепер ви скажете: "Чи є там хто, невже ви бачите, як проходить моє зображення". О–о, так.

219 Навіть і Слова Ісуса Христа, які Він прорік, коли був тут на землі, проходять через це приміщення. Це не помирає ніколи. Кому з вас відомо, що, науково, це є правда? [Зібрання каже: "Амінь".—Ред.] Що ж, чим це є? В такому разі Дух бере оте Слово, яке було написано, та проявляє Його. О–о, слава!

220 Він тут. Він зараз знаходиться прямо тут — Господь. Ми просто. . .Ми бачили так багато, Він так багато всього чинив, що ми просто начебто як, розумієте, просто начебто як спотикаємося через це. Якби ми усвідомили, не просто якесь міфічне дещо, не якийсь богословський термін, але доказ того, що, як Він обіцяв, Він виявить Себе за цього дня, і ось Він проголошує це зараз тут перед нами. Що за чудова річ! Хіба це не чудово? [Зібрання каже: "Амінь".—Ред.]

221 Тепер, вірте. Чи будете ви вірити цьому? Вірте, що ви не помрете. Ви житимете, і ви шануватимете Бога. Ви шануватимете

Бога. Чи приймали ви хрищення? Ви ж Християнин, адже так? І ви Християнка. Що ж, ви хочете жити на славу Божу. В такому разі живіть, брате мій. В Ім'я Ісуса Христа — живіть!

222 І, сестро, ви хочете ходити на славу Божу та піклуватися про свою дитину; в такому разі ходіть, сестро, в Ім'я Ісуса Христа!

223 Ви, кожен з вас, зробіть те саме, в Ім'я Ісуса Христа! Не забудьте цей сьогоднішній вечір тут у мотелі "Клич на Захід", Присутність Божу, що позначила себе тут. Він не дивиться на особи. Він тільки хоче, щоб ви вірили. Чи вірите ви Йому тепер? [Зібрання каже: "Амінь".—Ред.] Амінь. Благословить вас Бог.

224 Тепер, схилимо наші голови. Я не знаю, кого там обрали, щоб сказати слово молитви перед тим, як розійдемося. Брат Машегян, сюди, проходьте сюди, брате. Він звершить молитву перед тим, як розійдемося. Благословить вас Бог. Благословить вас Бог.

Бог, багатий на милосердя UKR65-0119
(The God Who Is Rich In Mercy)

Це Послання, яке Брат Вілліам Марріон Брангам виклав англійською мовою у неділю ввечері 19 січня 1965 року на зібранні Міжнародної Спілки Бізнесменів Повної Євангелії у готелі "Клич на Захід" у Феніксі, штат Арізона, США, було перенесено на папір та надруковано англійською без скорочень. Цей український переклад видається й розповсюджується *безкоштовно* видавництвом "Voice Of God Recordings".

Видання цієї книги стало можливим завдяки добровільним пожертвам віруючих.

UKRAINIAN

©2006 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

Voice Of God Recordings
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

www.branham.org

Адреса для тих, хто бажає написати нам листа російською:

Voice Of God Recordings
PL 1, 02761 Espoo, Finland

англійською:

Voice Of God Recordings
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва "Voice Of God Recordings" є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

Voice Of God Recordings
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.
www.branham.org